

Műanyag nyomdai matricát gyárt egy szegedi ksz

Már külföldi vásárló is jelentkezett rá

A Tolbuhin sugárúton működik a gumi- és műanyag-készítő szövetkezet egyik részlege, ahol mostanában olyan újszerű anyagot állítanak elő, melyre érdemes felfigyelni. A gyártmány neve: fentitmatrica, mely a sokszorosítóiparban igen jelentős, hiszen ennek segítségével lehet különböző szedett nyomvegekről, vagy rajzokról nyomtatásra alkalmas pozitívet készíteni.

Ez a matricafajta a nyomdaipari kutatóintézet üzemében született meg, s minősége már akkor vetélkedett a külföldi behozott hasonló készítményekkel. Mivel azonban a nagy belföldi ke-

resletet a folyamatos gyártáshoz szükséges lehetőségek hiánya miatt nem bírták ki-elégíteni, átadták a gyártmányt a szegedi szövetkezetnek. A gépek és a technológiai eljárás is a szegedi műanyagok birtokába került, bár az utóbbit azonban már némileg módosították is.

A különleges műgyanta, s más egyéb anyagok keverékéből préselt matrica készítése itt is kitűnően bevált. A korábbi külföldi érdeklődés már konkrét rendelések formájában is megnyilatkozott, hiszen Románia 20 ezer matricatábla vásárlását jelentette be. Csak hogy a sze-

gedi műhely sem bírja még egyelőre kielégíteni az igényeket. A negyedik évnegyedben mindössze négyszáz, s az egész jövő esztendőben is csupán négyezer darabot képesek gyártani a rendelkezésre álló eszközökkel. Főképpen a szárítási lehetőségek rosszak.

Ha az ígért és szükséges helyiséget a szövetkezet rendelkezésére bocsátják az illetékesek, ahol majd új szárítógépet szerelhetnek fel, akkor egálalhatják a körülbelül egymillió forint értékű export gyártását is ebből az új belföldi műanyag-készítményből.

Közelebb hozni

Felfelé megyünk az úton bátran, magabiztosan. Most mégis — mint a hegymászó ember — örömmel állunk meg egy pillanatra meredek útunk mérföldkövéénél, pártunk VIII. kongresszusánál. Már jó előre tanulmányozhattuk az irányelveket, mégis kíváncsian vártuk a kongresszust, amely szavakkal, számokkal, tényekkel jelezte: meddig jutottunk, merre és hogyan tovább. Most világosan látjuk közvetlen tennivalóinkat. Szegeden is százak, ezrek, tízezrek igyekeznek munkahelyeiken aprópénzre váltani a nagy útmutatás forrásait.

Már a kongresszust megelőző üzemi, városi, járási és megyei párttervezeteken hangot kapott társadalmunk minden rétege, s a vélemények summája ez volt: közelebb hozni a szocialista társadalom teljes felépítését. A kongresszus utáni munkáshétköznapok tanúsítják, hogy a vágyak hangoztatása után a kongresszus adta nagyobb bizalommal, erővel és lelkesedéssel, még jobb alkotómunkával váltják valóra dolgozóink nagy célkitűzéseinket. A szalámigváriak arról adtak hírt: a népgazdaság kérte, igényelte, s ezért ők már teljesítették éves tervüket. Az Újszegedi Kender-, Lenszövő Vállalat, az ecsetgyár és más üzemek dolgozói több nappal a ha-

táridő előtt indították útnak exportszállítmányaikat. A kenderfonógyáriak megtoldták kongresszusi felajánlásukat, s ennek valóra váltásán munkálkodnak.

Szívesen és gazdagon áradtak a legkülönbözőbb vélemények és gondolatok a kongresszuson, de valamennyit egy akarat fűtött: közelebb hozni a szocializmus teljes felépítését. Most a gondolatok az üzemekben feltranszformálódnak futának végig a munkástanácskozásokon, és mind többen hirdetik tudatosan és hangosan, hogy ők a szocializmust építik. Sokasodnak közös nagy művünk tudatos építői. A szocializmus nagy-szerű épületének tervrajzát emberek készítették, s az alapot is ők rakták le Magyarországon az elmúlt években. A téglahordókra, a falak építőire vár a további munka is. A munkaeredményekből látni, hogy mind többen lesznek a téglahordók és építők, akiknek cselekedeteit az a meggyőződés irányítja: rajtuk múlik, miképpen és milyen gyorsan szilentsik meg az új világ.

A szocializmus építésének tudata: hatalmas hajtóerő. Kimeríthetetlen erőforrás, mondhatni korunk társadalmi atomenergiája. Nagy dolgokat, merész célkitűzéseket valósítunk valóra mozgató erejével. De nem álmohajó ez, amely örökmozgó motorjával könnyen visz el bennünket a boldogság kikötőjébe. Olyan erő ez, amely összeforraszt a közösséggel, mert a szocializmust csak közösségben lehet építeni. S a közösséggel újabban összeforrt, a szocializmus építésének tudatával felvértezett emberek feloldódnak a társadalomban, együtt éreznek a köz dolgaival, szilárd részeséivé válnak a társadalmi élet hatalmas szerkezetének. S ezek a nagy közösséggel együtt élő és érző emberek nemcsak a munkapad mellett saját munkájukért vállalnak nagyobb felelősséget, hanem megkapják ehhez a köz együttérzését, támogatását, erejét is, s ez növeli lelkesedésüket.

Ezért van az, hogy a szocializmus építésének tudata új feladatokat megoldására ösztönzi a szegedi embereket mind nagyobb tömegeit. A szocializmus építésének tudata küldi az általános iskolák, a technikumok padjaiba a kenderfonógyári, a ruhagyári munkásokat, kiknek fejét esetleg már az idő ezüstje vonja be. A szocializmus igényelése tette, hogy a Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet kutatóinak munkaközössége a kongresszus tiszteletére vállalta és feldolgozta a Csongrád megyei nagyüzemi mezőgazdasági termelés fejlesztésének lehetőségét, s jutatták el könyv alakjában az állami gazdaságokhoz, termelőszövetkezetekhez hasznosításra.

A szocializmus építésének gondja adja a tollat az íráshoz nem szokott munkásoknak, hogy felhívják a figyelmet olyan problémákra, amelyek nehezítik a termelést üzemekben. Ez a gond serkentette levélírással a Csongrád Megyei Építőipari Vállalat egyik dolgozóját is, aki a honvédek ház építésén dolgozik. »Nem akarom vágni a vállalat vezetőségét — írja —, azokat sem, akik irányítják a kisebb-nagyobb mun-

kákat, de azt tapasztaltam, hosszú idő óta a vállalatnál, hogy kapkodó, felületes a szervező munka. Nem igaz, hogy kevés a munkás, amire oly szívesen hivatkoznak, ha nem épül fel határidőre egy-egy lakóház. Szerintem a meglévő erővel is kétszeresére lehetne teljesíteni a tervet, ha nem cselengnének az emberek szervezési hiba miatt. Persze vannak munkások, gépkezelők is, akikből hiányzik a becsület és a szorgalom. Szóval vannak hanyagok, de vannak elfáradt emberek is, akik úgy érzik, hogy elhanyagolják őket és nem értékelik szorgalmas munkájukat».

E levél sorai is arról tanúskodnak: ahogy emelkednek társadalmi épületünk falai, úgy emelkednek velük az emberek is. Mert a szocializmus építői egyszerre építik fel az új társadalmi rendet és önmagukat, a saját személyiségüket is. Életformánk ma még magán viseli az átmenet jegyeit, mint gazdasági életünk, vagy társadalmi berendezkedésünk. De az új szocialista vonások mind szembeötlőbbek, s fejlődésük, erősödésük, szaporodásuk most a kongresszus után különösen azzal biztat, hogy az emberek gondolkodásaiban, szokásaiban, viselkedésében nem is olyan sokára ugyanúgy túlsúlyba jutnak, mint ahogy a gazdasági és társadalmi életünket döntően már a szocializmus elemei határozzák meg.

A kongresszus után öntudatban erősödtek az emberek és nagyobbra nőtt bizalmuk a párt politikája iránt. Ezt a bizalmat a jövőben is, mint a közelmúlt években tettük, ápolni kell és szüntelenül tovább növelni. Amikor dolgozóink a kongresszustól az eddigi politika megerősítését, folytatását kívánták, és ez így is teljesült, ezzel még nem mondták ki azt, hogy mindenben egyetértenek a munkahelyükön történetekkel. Miről van szó? Arról, hogy az emberek még gyakran elmentmondást tapasztalnak a szegedi üzemekben a velük nap mint nap érintkező és együtt élő csoport- és munkavezetők, műszaki és adminisztratív dolgozók magatartásában, és abban, amit a vállalat vezetőitől, a párt-szervezettől hallanak.

Kévszó van, amelyet az utóbbi időben többször írtuk volna le, mint ez: emberség. Nem véletlen, hogy gyakran hangzik el e szó vezetőik beszédeiben, vagy szerepel újság-cikkeikben. Nem, mert a dolgozók elsősorban az üzemi élet dolgaiban, saját vezetőik emberségében, magatartásában a párt politikája iránti következetességükben mérik le és látják a pártot, az államot, politikánk szellemét.

A kongresszus útmutatása szerint most fontos feladatunk, hogy terjesszük ki minden jó szándékú emberre, a korábban értetlenekre is új világunk felfogását, törvényeit, légkörét. Más szóval hozzuk közelebb a még távol állókat, rövidítsük meg a közeledők útját, mert a szocialista építés döntő tényezője és legfontosabb feltétele, hogy szocialistává legyenek maguk az emberek, hiszen általuk, értük épül a szocializmus.

NAGY PÁL

Novoszibirszk - a diákok városa

Novoszibirszk ma a Szovjetunió keleti részének legnagyobb kulturális központja. Több száz általános és humán iskola, ipari tanulóiskola és technikum, 13 főiskola, közte egy konzervatórium és egy új állami egyetem, to-

vábbá 50 kutatóintézet működik a városban. Novoszibirszkben 27 000 mérnök és technikus, tengerész tudós, zeneszerző, képzőművész és színész él. 10 000 lakosból 330 végez főiskolát, míg Franciaországban csak 40.

Öröm és gond a téli szünet

A nótanács helyes kezdeményezései a szülők és gyermekeik érdekében

Az iskolai szünet a gyermekeknek örömet, a dolgozó szülőknek pedig gondot jelent. A legtöbb dolgozó családban a szülők az iskolai foglalkozás szerint osztják be idejüket. Természetes azonban, hogy nem minden család tud állandó felügyeletet biztosítani. Az iskolai napközi otthonok némileg enyhítenek ezeken a gondokon, de még mindig sok napközi otthonos igény marad kielégítetlenül.

Sokféle program

Az otthon, a család kialakult életrendjét borítja fel a szünet. A városi nótanács pedagógiai bizottsága a téli szünetekben rendszeresen ellenőrzi a filmszínházakat, a szórakozóhelyeket és még az utcákat is. Az a vélemény alakult ki, hogy a szünetben lényegesen több a csellengő gyermek, mint egyébként. Eppen ezért igyekezik a Szeged városi nótanács a téli szünetben hasznos elfoglaltságot biztosítani az iskolás gyermekeknek. A pedagógiai bizottság legutóbbi ülésén egy sor érdekes, figyelemre méltó kezdeményezés született.

A téli szünetben a KISZ és úttörő szervezetek rendszeres foglalkozásokat tartanak, ezenkívül a napközi otthonok is zavartalanul működnek. Az iskola is igyekszik hasznos programot biztosítani a gyermekeknek. Több általános iskolában házi sportversenyeket rendeznek, a szakkörök érdekes foglalkozásokat tartanak, de ez még mind kevés, mert nem foglalkoztatják a tanulók nagy többségét. Ezért a városi nótanács pedagógiai bizottsága elhatározta, hogy felkeresi a szakszervezetet, az üzemi és hivatali művelődési otthonokat, s arra kéri az otthon vezetőit, a gyárak igazgatóit, hogy a téli szünet ideje alatt egy-egy iskola részére adják át a termet.

Több megértést!

Az iskolák programot dolgoztak ki a művelődési otthonokban eltöltött időre. Az elképzelések szerint a tanulók meglátogatják az üzemet is. A pedagógiai bizottság terve szerint az üzemi, hivatali KISZ-vezetőkkel is találkoznak a tanulók, s itt kölcsönösen megismerik ifjúsági szervezeteiket.

Onozó Szilveszterné, a városi nótanács pedagógiai bizottságának elnöke elmondta, hogy ez az elgondolás nem új! Tavaly már kérésrel fordultak az üzemekhez, hivatalokhoz, művelődési otthonokhoz, de a legtöbb helyen nem értették meg a nótanács kérését. A szünetben egyedül a November 7. Művelődési Otthon bocsátották a tanulók rendelkezésére. Reméljük, hogy idén jobb lesz a helyzet.

Jégpályákat és ifjúsági filmeket

A bizottság foglalkozott a szülők hozzájuk eljutott javaslatával is. Sok szülő-sze-

vá tette, hogy Szegeden nincs megfelelő jégpálya. Néhány iskola ezen próbál segíteni, az udvaron jégpályát épít. A Juhász Gyula és a Madách utcai általános iskolában működött már az elmúlt években — a gyermekek nagy öröme — jégpálya. A nótanács véleménye szerint több iskolai pályát kellene építeni, ezenkívül a tanácsnak is gondoskodnia kellene Szegeden egy központi, nagy jégpálya létesítéséről.

A filmszínházak igazgató-ságához is javaslatot terjesztett a nótanács a szülők kérésére. Helyes lenne, ha a téli szünetben nemcsak vásárnap, hanem hétköznapokon is tartanának filmmatiné, s ezeken ifjúsági és mesefilmeket vetítenének. Különösen hasznos lenne a déli előtti filmvetítés az ünnepek előtti napokon, amikor a háztartásokban a többnapos ünnep miatt megszorodik a munka.

Egy párttitkár tíz éve

A Horthy-rendszer nemzetiségi politikájának bűneiről aligha győződött meg valaki jobban és közvetlenebbül, mint Süveg Mihályné, a Szegedi Textilipari Technikum műhelyfőnökhelyettese. Annak idején, 1941-ben Ugocsából, Feketeardó községből, a saját házából toloncolták ki őket, mert apja cseh állampolgár volt. Anyjával és négy testvérével Budapestre hurcolta őket a Horthy-rendszer.

Még ők, a gyermekek is gyanúsak voltak. Hónapokig Budapestben, a Mosonyi utcai fogházban »éltek«, más családokkal együtt, s csak nagy ügyvel-bajjal tudtak visszakerülni otthonukba. Akkor is csak úgy, hogy anyjának minden héten jelentkeznie kellett az előjáróságon, vagy a csendőrségen, és a négy gyermeket is szemmel tartották. Jól emlékszik erre Süveg Mihályné, s arra is, hogy apja elmenekült Horthy csendőrei elől, mert részt vett a munkásmozgalomban. Ma sem tudja, hol van, elnyelte a harc, elnyelte a háború.

Otthonra talált

Süveg 17 éves volt, amikor egy szegedi rokona segítségével biztonságos otthonra talált. S ez a rokon magához vette munkahelyére is, a Szegedi Kenderfonógyárba, ahol a fiatal lány fonónő lett. Kezdetől fogva tudta, hol a helye, s apja nyomdokába lépett. 1946-ban lett párttag, s ez arra kötelezte, hogy még jobban helytálljon. Nem sokára üzemelnő lett, majd a minőségi ellenőrző osztály vezetője. Nappal dolgozott, este tanult, és sikeresen vizsgázott a fonóművezetői tanfolyamon. Ezt követően pedig, mint a Textilipari Technikum tanulója, kitűnően értte-ségiatt. A technikumot még

Süveg Mihályné Somogyi Mária II. éves hallgató füzetét tanulmányozza.

be sem fejezte, amikor 1951-ben az akkor létesült Szegedi Textilipari Technikumba került, mint műhelyfőnök-helyettes, s azóta is az iskola fonodai tagozatát vezeti. Tíz éve párttitkár, 1952 óta, amikor létrehozták az iskolai pártszervezetet.

Párttagok és pártönkivüliek kapcsolata

Munkájában szinte fáradhatatlan, pedig sokszor zavartak egyéni problémái is. Sokáig például nem volt megfelelő lakása, s hallatlan szorgalmába került, amíg otthont vallhatott magának: három éve háttaladon, s kicsi háza ott áll a Gedóban. Az OTP-segíté-

gel épült házak egyike az övé. S van egy nagy reménysége: tizenöt éves fia, aki ott tanul mellette az iskolában. Elsőéves technikum tanuló, akire büszke, mert tanulmányaiban jól megállja a helyét.

— Kicsi a mi párt-szervezetünk — mondja Süveg Mihályné —, de ez nem akadályoz bennünket a munkában. Párttagok és pártönkivüliek jól megértik egymást a technikumunk előtt álló feladatokban. Azon vagyunk, hogy erősítsük pártszervezetünket, nemcsak tekintélyben, hanem létszámában is.

Elűjságolja Süveg Mihályné, hogy van már egy leendő párttag-jelöltjük, Kónya Sándor KISZ tanácsadó tanár, aki intézetükben végzett, majd a Dorozsmai Pamutszövőben dolgozott évekig, ahol KISZ-titkár is volt. Az üzemből került vissza, s nagyon számitanak rá, mint a legfiatalabb tanterőre, s mint jövőendő tagjelöltre.

A jó szomszédság alapja

A Textilipari Technikum pártszervezete kezdeményezésére az intézet tanári kara jó szomszédságot hozott létre az új Gedói Általános Iskola tanári karával, majd ezt a két iskola diákjainak barátkozása követte. A Textilipari Technikum KISZ-szervezete zászlót ajándékozott a gedói új iskola úttörőinek, polittechnikai műhelyük számára pedig a technikum által már nem használt szerszámokat adott.

— Nagyon természetes — mondja Süveg Mihályné —, hogy ez a mi szomszédságunk az új gedói iskolával ilyen jó alapokra épül, hiszen közös a célunk: olyan ifjúságot akarunk nevelni, amely szívvel-lellekkel folytatja majd a mi munkánkat.

L. E.